

bygder. Ligeledes er der fra enkelte Medlemmers Side fremsat Tanke om Bibeholdelsen af Sommervalg, men med Tilladelse til Afstemning ved Fuldmagt for Søfolkenes Vedkommende. Dog har man, vedrørende disse Forhold, ikke taget Anledning til at foreslaa Fravigelse i Forslagets Bestemmelser.

Videre har Udvalgets Flertal fundet det i høj Grad uheldigt, at Amtmanden, efter det foreliggende Forslags Bestemmelse, fremdeles skal indtage den dominerende Stilling i Lagtinget, som der blev denne Embedsmand til Del ved Loven af 15. April 1854. Heller ikke kan det anses for paa krævet, at ogsaa Provsten vedblivende beholder sin hidtil fastsatte og stemmeberettigede Plads i Tinget.

Udvalgets Flertal maa formene, at Lagtinget selv bør vælge sin Formand og Næstformand. At Amtmanden giver Møde i Tinget og har Adgang til at deltage i Forhandlingerne, kan man ikke have noget at erindre imod, men han burde i saa Tilfælde kun møde som Regeringens Tilidsmand og uden Stemmeret, medmindre han var valgt Medlem. Skulde Provsten fremdeles have Adgang til Tinget og ligeledes Ret til at deltage i Forhandlingerne, burde heller ikke han besidde Stemmeret uden at være valgt Lagtingsmand.

Udvalgets Flertal har bragt i Erfaring, at Spørgsmaalet om Amtmandens og Provstens Stilling gentagne Gange har været til Behandling i Lagtinget, uden at der dog er vedtaget noget Forslag til en Omændring desangaaende. Heller ikke i det foreliggende Forslag, der er en Gengivelse af Lagtingets i 1902 af 13. September vedtagne Forslag, findes udtrykt Ønsket om en Forandring af Amtmandens og Provstens anomale Stilling i Tinget.

Skønt Udvalgets Flertal saaledes anser disse herhenhørende nugældende Bestemmelser for ikke at være tidssvarende, og skønt man har Grund til at antage, at ogsaa Folketinget vil være villigt til at ændre den Stilling, Færøernes 2 øverste Embedsmænd indtage efter Lagtingsloven, saa har Flertallet dog affholdt sig fra at fremkomme med Forslag i saa Henseende, da man har

ment, at Ønsket herom først maa foreligge fra selve den færøske Befolkning, forinden Reformen bør gennemføres i Rigsdagen.

Der kunde muligvis have været Grund til for Udvalget at tage under nærmere Overvejelse, hvorvidt ikke ogsaa andre Punkter i Lagtingsloven end de i Forslaget omhandlede burde omændres.

Sagen om Tingets Deling i Amtsraad og Lagting har saaledes jævnligen været fremme i Lagtinget, ligesom Spørgsmaalet om Lagtingslovens §§ 11 og 12 kunde tænkes at trænge til en indgaaende Drøftelse for paa Basis heraf mulig at fremkomme med Forslag, der skaffede Lagtinget en større Selvstændighed særlig i finansiel Henseende.

Men da Lovforslaget vedrørende disse betydningsfulde Spørgsmaal ikke indeholder nogen Indstilling fra Lagtinget om en Forandring i den bestaaende Ordning, finder Udvalget det heller ikke betimeligt at komme nærmere ind herpaa.

I Tilslutning til de allerede anførte Grunde, der tale imod at foreslaa Forandringer i det foreliggende Forslag, skal Flertallet til sidst ogsaa henpege paa, at hvis Forslaget paa et saa sent Tidspunkt bliver ændret, saa vil dette øjensynligt have til Følge, at Sagen ikke kan gennemføres i denne Rigsdagssamling. Men nu har Lagtinget i 3 Aar ventet paa at se Forslaget ophøjet til Lov, og da dette Forslag i sin foreliggende Skikkelse, som før bemærket, bevislig indeholder mange meget betydelige Forbedringer af den nugældende Lagtingslov, saa tillader Udvalgets Flertal sig i Henhold til de anførte Betragtninger at anbefale Forslaget til *uforandret Vedtagelse*.

Et *Mindretal* (R. Nielsen, Ringkøbing Amts 5te Valgkreds) slutter sig i det hele til Flertallet, men finder Grund til at gøre opmærksom paa, at da han i sin Tid stemte imod Indførelsen af hemmelig Afstemning til Folketinget og fremdeles anser denne for mindre heldig, saa kan Henvisningen til dens Indførelse paa